9, Peale selle kui leiwad ahjust on wälja
wõetud, wissatakse midagi puu kraami
ahju, kui seda ei tehta, süs kaub leiwa
õnn majast ära.

10, Kui lese naese põllega wõikse lapse suud
pühitakse, süs ei kaswa sel lapsel, kui
ta inimeseks on saanud, mitte habet

11. On haawa lehed sügisel kollased, (wara
sügisel) süs ustakse, et sel sügisel palja
tulekahjusi saab olema.

12, Antakse majast midagi majast wälja,
toidu ehk ka muud kraami, s. o. millest
midagi tagasi wõib võtta, süs wõetak-
se selle juurest midagi ikka tagasi; wõtma-
ta jättes, kaub wälja annetawa asja
õnn majast ära.

II Mõistatused.

1, Haam haami peal, waat waat waad
peal, ankur ülewal otsas, orawa
saba otsast wäljas — pilli poog.—

2, Must kuk ja kuld sed sooned? Wiiul pil.

3, Kuk laulab kuuse otsas saba
ripub maas? Kiriku kel tornis.

4, Isa pik ja peenikene, ema lai ja
latergune, pojad puderullikesed? Kaltohwel.

5, Ise pitk ja peenike, tõõ on lai ja lühike?
Kõis heina koorma ümber.

6, Ise asjast ilma olen; teisel seda annan?
Käi, (s.o. kus peal lõigu riistu teritakse)

7 Pisikene mustukene; ise ilma tãkukene? Kirss

III Wana jut.

Waletaja sulane.

Muiste kiitnud üks mõisa härra teisele,
et tal üks sulane wäga hästi waleta-
da oskada. Seine ei olla uskunud mitte
enne, kui ta ise tema walet oli tunda saanud.
Warsi laskunud esimene mõisa härra oma sula-
se wõera härra soowimise peale ~~oma sulase~~
tema juure tulla. Wõeras hra. küsinud sulaselt:
„Kas sa wõid mulle waletada nõnda, et ma seda